

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

Každé pondělí v místnosti 217 od 19:15 — Program pro březen/duben 2010/11

28. 2. **The Holy Mountain**, režie A. Jodorowsky, Mexico, 1973 (114 min.)

KLASIKA

Další nekompromisně psychedelický snímek kultovního mexického režiséra plný surrealistických náboženských obrazů, jež jsou ve světové kinematografii unikátem a zanechají ve Vás nesmazatelné stopy.

7. 3. **The Holy Mountain** s režisérovy komentářem (114 min.)

KLASIKA

Pro vydání na DVD namluvil režisér Jodorowsky do druhé stopy svůj komentář, v němž odhaluje své tvůrčí záměry a ukazuje, že za divokými obrazy filmu se ve skutečnosti skrývá mnohem promyšlenější řád, než by se na první pohled zdálo.

14. 3. **Deset Kánoí** (Ten Canoes), režie Rolf de Heer/Peter Djigirr, Austrálie, 2006 (90 min.)

JINÉ SVĚTY

Film je zasazen do doby před prvním kontaktem Evropanů s Aboriginci. Mladému bojovníkovi je vyprávěn příběh o jiném muži, který zatoužil po bratrově manželce. Skrze tento příběh má mladý bojovník pochopit, co je to žárlivost. Jak režisér sám říká, film je pro něj jen médiem, skrze nějž sami domorodci vyprávějí jeden ze svých příběhů.

21. 3. **Stíny zapomenutých předků**, režie Sergej Paradžanov, SSSR (Ukrajina), 1964 (97 min.)

KLASIKA

Legendární film vypráví příběh jedné nešťastné lásky ve východních Karpatech. Život Hutsulů, u kterých se děj odehrává, je určován přírodou, magií a Bohem. A stejně jako Bůh tvoří neodmyslitelnou součást chápání světa těchto lidí, tak důraz na tradici a folklór tvoří integrální součást filmového jazyka režiséra. Svým stylem odnese diváka do zcela zapomenutého světa kultury staré Evropy.

28. 3. *Charismatické křesťanství:*

DOKUMENT

Ježíš je normální, režie Tereza Nvotová, ČR – Slovensko, 2008 (67 min.)

Huieho kázání (Huie's Predigt), režie Werner Herzog, Německo, 1980 (43 min.)

4. 4. **Hliněný pták** (Matir moina), režie Tareque Masud, Bangladéš, 2002 (89 min.)

JINÉ SVĚTY

Poučný a vizuálně poetický portrét různých proudů bangladéšského islámu na přelomu 60.–70. let těsně před občanskou válkou, jež vedla k odtržení Bangladéše od Pákistánu, natočený očima malého chlapce na základě autobiografických vzpomínek režiséra.

11. 4. **Světlo** (Yeelen), režie Souleymane Cissé, Mali, 1987 (105 min.)

JINÉ SVĚTY

Film sleduje cestu mladého čaroděje lidu Bambara, který se musí postavit svému mocnému otci v magickém boji o život. Pomalu tekoucí příběh je vyzdoben barvitostí lidské tvorby, kde civilizace je v protikladu k neúprosné přírodě subsahární Afriky.

18. 4. **Forest of Bliss**, režie Robert Gardner, USA/Indie, 1986 (90 min.)

DOKUMENT

Film ukazuje každodenní dění od jednoho svítání k druhému, bez významnějších komentářů a dialogů se snahou přiblížit divákům co nejméně zkreslený a autentický pocit účasti na náboženských obřadech a praktikách v indickém posvátném městě Benáres. V obrazech se mísí smrt a špína, barvy a život. V pozadí je vědomí stálého toku jak řeky, tak i života.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

28. 2. – FILM / 7. 3. – FILM S REŽISÉROVÝM KOMENTÁŘEM (19:15, místnost 217)

KLASIKA

THE HOLY MOUNTAIN

Režie Alejandro Jodorowsky, Mexico, 1973 (114 min.)

Další nekompromisně psychedelický snímek kultovního mexického režiséra plný surrealistických náboženských obrazů, jež jsou ve světové kinematografii unikátem a zanechají ve Vás nesmazatelné stopy.

Hrdinou snímku je kristovská postava zloděje, který se s pomocí alchymisty (hraného Jodorowským) vydává na Svatou horu na cestu za nesmrtelností společně se sedmi archetypickými postavami odpovídajícími planetárním bohům. Zápletka je volně inspirována nedokončeným románem *Hora analogie* francouzského básníka Reného Daumala, jemuž režisér dodal překvapivé vyústění.

Po úspěchu nízkorozpočtového „Krtka“ se „Svatou horu“ rozhodli financovat John Lennon a Yoko Ono, a umožnili tak Jodorowskému jeho fantastické vize realizovat v mnohem velkolepějším stylu. Hlavní roli ve filmu měl původně hrát George Harrison, nakonec však svou účast odmítl kvůli scéně, v níž je zabírán anální otvor hlavního hrdiny.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

JINÉ SVĚTY

14. 3., 19:15, místnost 217

DESET KÁNOÍ

Rolf de Heer/Peter Djigirr – 2006 – Austrálie – 90 min

Snímek je zasazen do doby před prvním kontaktem Evropanů s Aboriginci. Mladému bojovníkovi je vyprávěn příběh o jiném muži, který zatoužil po bratrově manželce. Skrze tento příběh má mladý bojovník pochopit, co je to žárlivost. Jak režisér sám říká, zkusil se stát pouhým médiem, skrze který domorodci sami mohou převést jeden ze svých příběhů na filmové plátno.

Děj se odehrává v historickém čase, takže je srozumitelný i modernímu divákovi. Poučný příběh určený mladíkovi o světě a vztazích mezi lidmi je ale vyprávěčem situován do mystických časů. V průběhu filmu jsou ukázány jak rituály, tak jiné uspořádání společnosti i odlišný způsob vypravování.

Přes úspěch filmu musel režisér čelit kritice, že zde představuje svoji interpretaci cizí kultury. Snažil se tomuto problému co nejlépe vyhnout právě originálním stylem, tedy pomocí vyprávění uvnitř příběhu v době před kontaktem se Západem. Do jaké míry byl úspěšný, to posoudí snad jen Aboriginci.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

KLASIKA

21. 3., 19:15, místnost 217

STÍNY ZAPOMENUTÝCH PŘEDKŮ

Sergej Paradžanov – 1964 – Sovětský svaz (Ukrajina) – 97 min

Legendární film vypráví příběh jedné nešťastné lásky ve východních Karpatech. Život Hutsulů, u kterých se děj odehrává, je určován přírodou, magií a Bohem. A stejně jako Bůh tvoří neodmyslitelnou součást chápání světa těchto lidí, tak důraz na tradici a folklór tvoří integrální součást filmového jazyka režiséra. Svým stylem odnese diváka do zcela zapomenutého světa kultury staré Evropy.

Paradžanov vytvořil svůj zcela vlastní styl jak filmování, tak námětů. Od šedesátých let se zaměřil na folklór minoritních etnik Sovětského svazu okolo Černého moře, což mu vyneslo vězení, ze kterého se dostal až po řadě let. Ve svých filmech neklade důraz na psychologii postav či klasickou naraci, ale snaží se vizuálně vystihnout různé kultury.

Děj vychází z knižní předlohy ukrajinského autora Mychajla Kocjubynského. Sleduje život hlavního hrdiny Ivana až po jeho smrt, což umožnilo režisérovi znázornit velké množství rituálů a každodenních praktik těchto lidí žijících mimo čas. Jediný náznak kontaktu s vnějším světem je portrét cara visící v židovské krčmě.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

28. 3., místnost 217, 19:15.

DOKUMENT

Charismatické křesťanství

JEŽÍŠ JE NORMÁLNÍ

Režie Tereza Nvotová, ČR – Slovensko, 2008 (67 min.)

Film mladé režisérky, kterou rodiče v dětství na Slovensku nevědomky přihlásily do bilingvní „Školy budoucnosti“ provozované charismatickými americkými křesťany. V dospělosti se na své dětské zážitky rozpomněla, když se na Andělu setkala s představiteli Triumfálního centra víry. Ve svém dokumentu střídavě mapuje aktivitu této kontroverzní organizace a snaží se svými někdejšími spolužáky a třídním učitelem z odstupu reflektovat svou vlastní zkušenost s charismatickým způsobem výchovy. Jejím cílem přitom není charismatické hnutí prvoplánově diskreditovat, nýbrž jeho působení nezaújatě předvést, a poskytnout tak divákům podnět k zamyšlení.

HUIEHO KÁZÁNÍ (HUIE'S PREDIGT)

Režie Werner Herzog,
Německo, 1980 (43 min.)

Dokument ve své nejsyrovější podobě, který není než prostým záznamem jednoho z legendárních kázání reverenda Huieho v jeho kostele v Brooklynu (jeho slavnou parodii předvedl James Brown ve filmu *Blues Brothers* z téhož roku). Huieho kazatelsko-hudebně-taneční performance představuje skutečné *mysterium tremendum et fascinans* (byť ji právě z tohoto důvodu ne každý vydrží sledovat až do konce) a je natolik emocionál-

ně intenzivní, že nevyžaduje žádný režisérský komentář; jediným kontrapunktem k ní jsou občasné působivé záběry z devastovaného Brooklynu, k nimž se Herzog uchyluje vždy ve chvílích, kdy vyměňoval pás ve své jediné kostelní kameře.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

JINÉ SVĚTY

4. 4., místnost 217, 19:15.

HLINĚNÝ PTÁK (MATIR MOINA)

Režie Tareque Masud, Bangladéš, 2002 (89 min.)

Poučný a vizuálně poetický portrét různých proudů bangladéšského islámu na přelomu 60.–70. let těsně před občanskou válkou, jež vedla k odtržení Bangladéše od Pákistánu, natočený očima malého chlapce na základě autobiografických vzpomínek režiséra.

Ortodoxní muslim Kazi je znepokojen náboženským synkretismem bangladéšského venkova, stejně jako sekularismem svého bratra Milona, a proto syna Anua pošle studovat do přísné madrasy ve městě. Anu si však i zde dokáže zachovat svou otevřenost různým pohledům a vnitřní svobodu – symbolizovanou ptákem, o němž súfijští fakíři zpívají v jedné z mnoha fascinujících písní, jimiž je film prokládán.

Režisér Masud byl původně dokumentarista a z filmu je to znát: nenabízí propracovaný příběh a jeho postavy (ztvárněné převážně neherci) jsou často poněkud schematické. Daří se mu však dobře zachytit náboženskou pestrost Bangladéše, a to vizuálně strhujícím způsobem, díky němuž je film navzdory svým nedostatkům poutavou podívanou.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

JINÉ SVĚTY

11. 4., 19:15, místnost 217

SVĚTLO (YEELEN)

Souleymane Cissé – 1987 – Mali – 105 min

Děj sleduje cestu mladého čaroděje lidu Bambara, který se musí postavit svému mocnému otci v magickém boji o život. Pomalu tekoucí příběh je vyzdoben barvitostí lidské tvorby, kde civilizace je v protikladu k neúprosné přírodě subsaharské Afriky.

Režisér patří k první generaci afrických filmařů hledajících osobité vyjádření vlastních tradic v tomto novém médiu. Vystudoval v Moskvě a snaží se ve svém díle prezentovat sociální a historické problémy skrze náměty ze současnosti i minulosti.

Komplexní svět Bambarů plný nadpřirozených jevů je ve filmu prezentován zcela bez cynismu. Skrze filmové umění se tak podařilo Cissému i jiným africkým režisérům postavit své vlastní, neliterární náboženské tradice na úroveň naší, zdánlivě vyspělejší kultury.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

DOKUMENT

18. 4., 19:15, místnost 217

FOREST OF BLISS

Robert Gardner – 1986 – USA/Indie – 90 min

Dokument představuje každodenní dění od jednoho svítání k druhému. Bez významnějších komentářů a dialogů se snaží přiblížit divákům co nejméně zkreslený a autentický pocit účasti na náboženských obřadech a praktikách v indickém posvátném městě Benáres. V obrazech se mísí smrt a špína, barvy a život. V pozadí je vědomí stálého toku jak řeky, tak i života.

Režisér Robert Gardner je vystudovaný antropolog a vedoucí Film Study Center na Harvardu. Ve své filmové tvorbě se snaží zachytit a zprostředkovat zvyklosti a život různých etnik, mezi jeho dílo se řadí i film o Nuerech.“

Mezi potulujícími se kravami, psy a pracujícími lidmi se postupně zjeví tři klíčové postavy. Divák prožívá jejich den, a je tak obeznámen s jejich prací a soužitím s okolím. Vždy se ale kamera vrací zpět k posvátné řece a k ruchu, který ji obklopuje. Film je ale hlavně o lidech, režisérovy slovy: „It is about people being and also dying.“

